

РЕШЕНИЕ

№ 2825

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11727** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 211 от ЗМВР.

Същото е образувано по жалба на Р. Х. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], против заповед № 3638/18.10.2021 г., издадена от главен комисар на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, [населено място], с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание", на основание чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 194, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на адм. производствените правила, при липса на осъществен състав на нарушение и фактически основания за издаването ѝ. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява. Адв. А., в писмена защита поддържа жалбата и иска да бъде отменена атакуваната заповед, претендира разноски по списък /л. 31/.

Ответникът – главен комисар на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, [населено място], не се явява, се представлява в съдебно заседание от юриск. Р., която изразява становище, вкл. и в писмена защита, за неоснователност на жалбата, претендира разноски и претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд София – град, в настоящият състав, след анализ на събраните в настоящото производство доказателства и при осъществения съдебен контрол, намира

за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице, което притежава правен интерес като адресат да обжалва заповедта, предмет на съдебен контрол, поради което като допустима, същата следва да бъде разгледана по същество, при което се явява и основателна.

По делото се установява следното от фактическа страна:

Извършена е проверка от Столична дирекция на вътрешните работи, в изпълнение на При проверката комисията установява следното:

Адм. – наказващият орган приема, след като се запознава със справка № 3286р-44715/24.09.2021 г., становище рег. № 3286р-45669/30.09.2021 г. и материалите от извършена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. разпоредена със заповед № 3286з-2603/28.07.2021 г. на директора на ГДНП - МВР. удължен срока със заповед № 3286з-2965/25.08.2021 г., срещу инспектор Р. Х. М. -полицейски инспектор III степен в сектор "Териториално обслужване" към отдел „Охранителна полиция" при Главна дирекция „Национална полиция" (на длъжност „полицейски инспектор III степен“ в група „Организация и контрол на патрулно-постова дейност" на 01 сектор „Организация на охранителната дейност" към отдел „Охранителна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи до 28.04.2021 г.).

В процесната заповед се установява следната фактическа обстановка:

Проверката е разпоредена по данни, съдържащи се в доклад № 4575р-1482/07.06.2021 г. от извършена проверка от дирекция „Инспекторат" - МВР (ДИ-МВР) слешу жалбоподателя за това, че в качеството му на член на дисциплинарно - разследващ орган (Д.) по заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. по описа на СДВР, при провеждането на дисциплинарно производство срещу младши - инспектор Г., заедно с председателя комисар Д. Г. - заместник- началник на 06 Районно управление при СДВР и член на комисията инспектор И. Г. - полицейски инспектор III степен в 02 група на сектор „М." (чл. 92, ал. 1 от ЗМВР) към отдел „Охранителна полиция" по допълнителен щат към щата на СДВР. Изготвят обобщена справка рег. №230р-3320/20.01.2021 г. и становище рег. № 230р-3648/21.01.2021 г. по описа на СДВР с едностранчиво и ограничено обсъждане на доказателствата, като не са предприети действия при оценка на всички събрани в хода на производството материали, в резултат на което е предложено дисциплинарното производство да бъде прекратено на основание чл. 209, т. 2 от ЗМВР поради това, че: „не са събрани достатъчно доказателства за извършено дисциплинарно нарушение ".

Поведението на служителя е квалифицирано от органа като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 „неизпълнение на разпоредбите па този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията па министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители", съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11. пр. първо от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения...", за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание".

В заповедта се приема се за правилно установена от проверяващата комисия определена със заповед №3286з-2603/28.07.2021 г., на описаната фактическата обстановка:

Д., определен със заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР, за периода от 22.07.2020 г. до 22.01.2021 г. е извършил проверка, в резултат на която е изготвена обобщената справка № 230р-3320/20.01.2021 г. и становище № 230р-3648/21.01.2021 г., в които едностранчиво е коментирал събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства. В съдържанието на обобщената справка № 230р-3320/20.01.2021 г. и становище № 230р-3648/21.01.2021 г. изготвени от Д. до дисциплинарно наказващия орган - директора на СДВР, са налице само описание на снетите сведения при извършената проверка по дисциплинарното производство и преразказ на извършените процесуални действия от органите на досъдебното производство по образуваното наказателно дело. С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по извършеното дисциплинарно нарушение за корупционно поведение на двамата полицейски служители, Д. определен със заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР, не е събирал доказателства. Не е разгледал и обсъдил в пълнота всички сведения и показания, снети до този момент от извършени проверки и досъдебното производство. Не е разгледал и обсъдил подробно всички събрани доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност. Неговата избирателна оценка е довела до нарушение, основния принцип на истинност, регламентирани в чл. 7 от АПК. Неизпълнението на задължението на Д. (определен със заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР) за извършване на всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, е поставил дисциплинарно наказващия орган в невъзможност да изпълни задължението си по чл. 206, ал. 4 от ЗМВР, а именно да събере и оцени всички доказателства.

Тази фактическа обстановка се счита за доказана от следните доказателства:

Д. (определен със заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР) не е разгледал в цялост дадените сведения на свидетелите по извършените проверки, както и дадените показания по досъдебното производство, а само е констатирал разминавания на двама от свидетелите, посочени в изводите. Не е разгледал и коментирал сведенията, дадени в хода на извършена проверка по заповед № 513з-9262/01.06.2020 г. на И. М., Л. Д., В. С., както и протоколи за разпит на свидетелите А. Т. и Л. Д., с които Д. е разполагал.

Д. (определен със заповед № 51 Зз-10981 /22.07.2020 г. на директора на СДВР, направил извода, че сумата, която е дадена по данни на свидетелите, не може да бъде категорично доказана с точност, като тази сума не е намерена в полицейските служители по какъвто и да с начин, като от получените материали от ДП 101/20 г. по описа на С. не фигурират извършени действия за установяване на въпросната сума за който и да е от двамата полицаи.

Сочи се, че това, че сумата не е намерена в полицейските служители не може да бъде основание за липса на допуснатото от тях дисциплинарно нарушение. Установената фактическа обстановка, подкрепена от множество косвени доказателства - сведенията на четирите лица, пътуващи в колата на И. М., а именно Л. Д., В. С., А. А. и А. Т., обаждането на бащата на Д. на 112, безспорния факт, че е била спряна именно от двамата служители на посоченото от М. място, доказателствата от

видеонаблюдението води на извода, че посочения от М. служител, в случая Г. е поискал и получил сумата от 230 лв., която не му се следва да получи в материалите по досъдебното производство, с които Д. (определен със заповеди № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР) е разполагал се съдържа доклад от 18.06.2020 г., изготвен от следовател В. Ц. при СГП - СО на основание чл. 203 и чл. 226 от НПК и предложение за искане удължаване срока на разследване на основание чл. 234, ал. 3 от НПК до СГП, в които се е обосновал, че предстои извършване на процесуално – следствени действия, като едно от тях е назначаване на видео-техническа експертиза. С постановление с вх. № 4969/30.06.2020 г. на Национална следствена служба от В. Ц. - следовател в отдел „Следствен“ при СГП е възложено извършване на аудио и видео-техническа експертиза по досъдебно производство № 101/2020 г. по описа на СГП. Видно от копие на протокол № 191/21.07.2020 г. за извършена аудио и видео-техническа експертиза, същата е постъпила в СГП - СО на 28.07.2020 г. Д. (определен със заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР) е имал възможност повече от два месеца да изиска предоставянето на копие на видео-техническа експертиза преди 12.10.2020 г., когато досъдебното производство с изпратено на В..

- в материалите по досъдебното производство № 101/2020 г. по описа на СГП се съдържа доклад от 18.06.2020 г., изготвен от следовател В. Ц. при СГП-СО до СГП и предложение за искане удължаване срока на разследване, в които се е обосновал, че предстои извършване на процесуално-следствени действия, като едно от тях е извършване на нов разпит на свидетел, който е направил снимка и също се е обърнал назад и видял на кого се дават парите. В материалите по дисциплинарното производство, не е установено наличие на второ снето сведение от свидетел, возил се в автомобила на М., както и разглеждане обсъждане на сведения, снети по дисциплинарното производство от И. М., Л. Д., А. Т. и А. А., в които се съдържат данни за предаване на събраната сума.

- Д. (определен със заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. на директора на СДВР) не е събрал доказателства за установяване на третият униформен служител и цивилната жена. които лицата, пътували в автомобила на М. посочват в сведенията си снети във връзка с извършени проверки по сигнал № 812102-1966/04.11.2019 г., по заповед № 513з-9262/01,06.2020 г., по дисциплинарното производство и показанията, дадени по досъдебно производство.

В заключение, адм.-наказващият орган приема за безспорно установено и доказано от проверяващата комисия, определена със заповед № 3286з-2603/28.07.2021 г., че инспектор Р. Х. М. - полицейски инспектор III степен в сектор „Териториално обслужване“ към Отдел „Охранителна полиция“ при ГДНП (на длъжност полицейски инспектор III степен в група „Организация и контрол на патрулно-постовата дейност“ на 01 сектор „Организация на охранителната дейност“ към отдел „Охранителна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи до 28.04.2021 г.) е извършил вмененото му нарушение, в качеството си на член на Д. по заповед № 513з-10981/22.07.2020 г. по описа на СДВР, при провеждане на дисциплинарното производство срещу младши инспектор Г.. Инспектор М., заедно с председателя комисар Д. Г. - заместник-началник на 06 Районно управление при СДВР и член на комисията инспектор И. Г. - полицейски инспектор III степен във 02 група на сектор „М.“ (чл. 92, ал. 1 от ЗМВР) към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, изготвят обобщена справка, рег.№ 230р-3320/20.01,2021 г. и

становище рег.№ 230р-3648/21.01.2021 г., като е предложено дисциплинарното производство срещу младши инспектор Г. да бъде прекратено на основание чл. 209, т. 2 от ЗМВР, като не са събрани достатъчно доказателства за извършено дисциплинарно нарушение", с което се приема, че не е изпълнил служебните си задължения, произтичащи от разпоредбата на чл. 207, ал. 3 от ЗМВР - „Дисциплинарно – разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване... ”.

Сочи се, че с поведението си инспектор М., в качеството му на член на Д., не е изпълнил служебните си задължения произтичащи от разпоредбата на чл. 207, ал. 3 от ЗМВР - „Дисциплинарно – разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване...", с което е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 „неизпълнение на разпоредбите на този закон I на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите I разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главни. секретар на МВР и на преките ръководители", съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11, пре; първо от ЗМВР неизпълнение на служебни задължения ... ", за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание".

На служителя е предоставена възможност да упражни правото си на защита по чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т. 6, във вр. с ал. 10 от ЗМВР. Запознат е със заповедта извършване на проверка на 29.07.2021 г. и със заповедта за удължаване на срока. С протокол рег. № 3286р-4120Ш1.08. 2021 г, се е запознал с всички материали, събрани в хода на проверката към 30.08.2021 г., а с протокол рег. № 3286р-46661/05.10.2021 г. са предоставени копия на материалите събрани в хода на дисциплинарната проверка. Връчени са му покани с рег. №№ 3286р-4 1066/30.08.2021 г., 328(43542/15.09.2021 г. и 3286р-4476 1/24.09 .2021 г. по описа на ГДНП - МВР, по които е депозирани обяснения рег. № 3286р-41286/3 1.08.2021 г., рег. №3286р-44265/20.09.2021 г. и възражения рег.№3286р-45 143/28. 09.2021 г. по описа на ГДНП - МВР.

В заповедта деянието се квалифицира, като дисциплинарно нарушение, съгласно чл. чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 194, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

При така изяснената от фактическа страна обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, с оглед вида на определеното наказание „писмено предупреждение” и по арг. от чл. 204, ал. 4 от ЗМВР, според която разпоредба: компетентни дисциплинарно-наказващи органи са служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 194, ал. 2, т. 1, какъвто се явява главен комисар на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, [населено място]. Същата е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, вкл. Изложени мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗМВР: Държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, а според ал. 2 на същата разпоредба дисциплинарни нарушения са: „...по т. 2 (неизпълнение на служебните задължения). Според разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ дисциплинарно наказание за неизпълнение на /служебни задължения/

"порицание" се налага за неизпълнение на служебни задължения.

Посочена е като нарушена и разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 1, според която: „Дисциплинарните нарушения са:

1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.“

Съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на адм. – производствените правила, което е довело и до нарушение на материалния закон. На първо място, напълно формално са изложени мотиви по отношение на мотивите за тежестта на нарушението, формата на вината и цялостното поведение на служителя като не става ясно, положителна или отрицателна е оценката за дейността му като просто са посочени наложените наказания и връчените награди.

На следващо място, съдът намира, че в хода на адм. производство са допуснати съществени нарушения на адм. – производствените правила, предвид на това, че изложената фактическа обстановка веднъж е подведена по състава на чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, според която дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неизпълнение на служебни задължения. На следващо място обаче, като нарушена е посочена и разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 1, според която: „Дисциплинарните нарушения са:

1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.“ Последната разпоредба касае съвсем различно от първото посочено нарушение, като правилно би било посочване осъществяване на състав на нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, при изложената фактическа обстановка. В случая не става ясно за кое именно нарушение е наказан служителя и е нарушено правото му на защита. Неясна е и волята на адм.-наказващият орган.

На следващо място, съдът намира, че вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение не е доказано по безспорен и категоричен начин от доказателствата по делото. Видно от всички приложени по делото доказателства и от изложената фактическа обстановка, същият е наказан за дейността си в колективен дисциплинарен орган, а именно изготвяне на становище за прекратяване на производство при изложени писмени мотиви и съображения и събрани съответни доказателства. На практика с процесната заповед се извършва преразглеждане работата на колективен орган и се прави нова оценка на събрани доказателства и се сочи за незаконосъобразно събирането на други. Този подход на органа е изцяло незаконосъобразен, противоречи на основни принципи на адм. право и процес. Законно назначен колективен дисциплинарен орган има всички правомощия да извършва преценка на доказателства и кои именно да събере и по какъв начин. Недопустимо е висшестоящ орган да извършва нова преценка на упражняване на тези правомощия без съответни правомощия. Отделно от това да се вменява лична адм.-наказателна отговорност на членове на такъв орган, във вр. с дейността на колективен орган е в противоречие с основни принципи на правото. Не може действията или бездействията на колективен орган да се квалифицират като такива на членове на същия орган, понеже това са изцяло различни правни субекти, които следва да отговарят за собствените си действия. Единствената възможна преценка в

случая би могло да бъде дали колективният орган е изпълнил задълженията си по закон да извърши проверка и да я завърши със съответен акт, което в случая е извършено от органа. Т.е. задълженията на членовете му са изцяло осъществени и нарушение в тази посока не се излага. П. преценка на този орган по отношение на крайния акт и начина на събиране на доказателства е изцяло самостоятелна и не подлежи по никакъв начин на контрол от дисц.-наказващ орган.

По изложените съображения, оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на административно - производствените правила и на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора, разносните следва да бъдат възложени на ответника по списъка представен от проц. представител на жалбоподателя, понеже са към минималния предвиден в закона размер и са заплатени при съответни доказателства.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Р. Х. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ЗАПОВЕД № 3638/18.10.2021 г., издадена от главен комисар на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, [населено място], с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание", на основание чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 194, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ за срок от шест месеца;

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, [населено място] да заплати на Р. Х. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: